

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. február 09. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A gondatlanságból elkövetett hamis vád vétsége miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. szeptember 22. napján kihirdetett Kb.II.19/2017/8/I. számú ítéletét I.r. és ... II.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. szeptember 22. napján kihirdetett Kb.II.19/2017/8/I. számú ítéletével I.r. és ... II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.268.§ (5) bekezdésébe ütköző gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségében. Ezért mindkét vádlottat megrovásban részesítette.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott terhére súlyosítás, próbára bocsátás intézkedés alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. Az I.r. és II.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében mindkét vádlottat bocsássa próbára. Álláspontja szerint a generális prevenció érvényre juttatásához szükséges a súlyosabb intézkedés alkalmazása.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.847/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottakkal szemben a Btk.33.§ (4) bekezdése alkalmazásával szabjon ki pénzbüntetést, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint a vádlottak az igazoltatás és az előállítás során nem jártak el a tőlük elvárható körültekintéssel, amikor hitelt érdemlő módon nem győződtek meg az eljárás alá vont személy valós adatairól. Ezzel megszegték az 1994. évi XXXIV. tv. (Rtv.) 29.§ (2) és (4) bekezdésében, a 33.§ (2) bekezdés a) pontjában, valamint a 38.§ (1) bekezdésében, továbbá a 30/2011. (IX.22.) BM. rendelet (Szolgálati Szabályzat) 25.§ (1) bekezdésében, és 28.§ (5) bekezdésében írt rendelkezéseket. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy gondatlanságuk folytán vádemelésre került sor. Ezen körülményre figyelemmel a büntetés kiszabása nem mellőzhető.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője az ügyészi átiratban foglaltakat változtatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta azonban, hogy a vádlottak a terhükre rótt bűncselekményt az intézkedésük kapcsán a téves feljelentéssel követték el, nem pedig a tanúvallomásuk megtétele során. A vádlottak hanyag módon jártak el, amikor az eljárás alá vont

személy bemondása alapján fogadták el az adatokat, azt nem ellenőrizték le, pedig a lehetőségük erre megvolt. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint enyhítő körülményként kizárólag a vádlottak jó parancsnoki jellemzése értékelhető, súlyosító körülményként azonban figyelembe kell venni egyrészt a bűncselekménynek az adott területen való elszaporodottságát, másrészt, hogy cselekményük kapcsán bűncselekmény elkövetésében vétlen személy lett meggyanúsítva és megvádolva. Ezen túlmenően súlyosító körülményként kell értékelni az I.r. vádlott tekintetében azt, hogy a cselekményt járőrvezetőként követte el, míg a II.r. vádlott esetében a fenytett voltát. A fellebbviteli katonai ügyészség álláspontja szerint büntetés kiszabásával kell felhívni a vádlottak figyelmét a körültekintőbb eljárásra, ezért mindkét vádlottal szemben az elsőfokú ítélet megváltoztatására, és a velük szemben alkalmazott intézkedés helyett pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a fényképek alapján történő felismerésre bemutatásnál még nem emlékezett rendesen az intézkedés alá vont személyre. A személyes találkozásnál derült ki számára, hogy nem az a személy követte el az ittas vezetést, akivel szemben később az eljárás indult. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy azzal már elkövették a bűncselekményt, amikor az eljárás alá vont személy által bemondott hamis adatokkal a feljelentést megtették. Emiatt már fenytésben is részesültek. Álláspontja szerint ilyen körülmények mellett már eltúlzottan súlyos lenne velük szemben a pénzbüntetés kiszabása. Utalt arra, hogy májusban születik a gyermeke. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak a nyomozás során nem kívántak vallomást tenni, csupán egy rövid, bűnösséget tagadó nyilatkozatot tettek. Az eljárás bírósági szakaszában - a tárgyalást megelőzően - az I.r. vádlott írásbeli vallomást juttatott el a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsához, amelyben a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismerte. A tárgyaláson a vádlottak nem kívántak vallomást tenni.

Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a tényállást a vádlottaknak a nyomozás során tett tagadó nyilatkozatával szemben az I.r. vádlott tárgyalási szakban tett írásbeli beismerő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete 3. oldal alulról második bekezdésétől az 5. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért az ítéletben írt tényállást állapította meg.

A másodfokú katonai tanács a rendelkezésre álló iratok, valamint a vádlottaknak a nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a személyi körülményeiket annyiban egészíti ki, hogy „Az I.r. vádlott szolgálati viszonyának kezdete 2011. december 1-e.” A II.r. vádlott tekintetében azzal, hogy: „Jelenleg már járőrvezetői beosztást lát el”, továbbá, hogy: „A ...i Járásbíróság a 2015. november 4. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 31.B.2.../2015/3. számú ítéletével súlyos testi sértést okozó ittas állapotban elkövetett

közúti járművezetés büntette miatt 300.000,- ft pénzbüntetésre, valamint 1 évi és 6 hónapi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le a következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... I.r. és ... II.r. vádlottak bűnösségét a Btk.268.§ (5) bekezdésébe ütköző gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet indokolása 5. oldal utolsó két bekezdésében kifejtett jogi álláspontját. Egyetértett azonban a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség nyilvános ülésen eljáró képviselőjének azon álláspontjával, hogy a vádlottak nem azzal a magatartásukkal valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt, hogy a tanúvallomásuk megtétele során helytelenül azonosították az elkövetőt, hanem azzal, hogy olyan személlyel szemben kezdeményeztek büntetőeljárást, akinek a személyazonosságáról nem győződtek meg.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése, valamint a másodfokú ügyészségnek az erre irányuló indítványa nem alapos.

Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottak által közel három évvel ezelőtt elkövetett bűncselekmény miatt az elkövetés idején a törvénnyel még összeütközésbe nem került vádlottak esetében, a gondatlan elkövetésre és a gondatlanságuk enyhébb fokára is figyelemmel, arra a következtetésre jutott a cselekményük az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, és ezért őket megrovásban részesítette. Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak ugyan megvalósították a terhükre rótt bűncselekményt, azonban súlyosító körülményként az nem róható fel nekik, hogy a cselekményük eredményeként vétlen személlyel szemben a vádemelésig, illetve a bírósági eljárásig jutott az ügy. Ez az eredmény ugyanis az iratokból megállapíthatóan nem csupán a vádlottaknak róható fel.

Az előzőekben írtakra tekintettel a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. február 9.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r. vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. február 9.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: